

Der kan derfor være en idé i at gøre op med gældende systemer og få afprøvet det med at lade pengene følge barnet. Inden venstrefløjens slår kors og syv tegn, må jeg erindre om, at V og K som sagt i oplægget til finansloven har afsat 100 mio. kr. til det her formål. Man burde prøve at se bort fra de offentlige mursten og lade et sådant forsøg løbe af stabelen.

Det kræver selvfølgelig noget mod, og vi er da heller ikke så sikre på, at hverken BUPL eller PMF bakker op omkring forslaget og synes, at det er en vældig god idé. Men derimod tror jeg på, at både børn og forældre i familien Danmark vil være glade for denne mulighed for at få dette valg. Er man lidt i tvivl om det, så behøver man ikke at læse de store forkromede undersøgelser, men man kunne bruge en times tid på at læse en lille publikation, som Århus Kommunes socialforvaltning udgav sidste år. Den hedder »Et godt børneliv« og er skrevet af børn. Der kan vi se, at børnene gerne vil have denne her mulighed for at vælge.

Jeg skal hermed opfordre Folketinget til lidt nytænkning og til at se lidt længere end den evige debat om de offentlige mursten.

Formanden:

Så er det fru Vibeke Peschardt som ordfører, og så forstår jeg, at hr. Bruno Jerup har bedt om en kort bemærkning, og det får han lige efter.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil indlede med at sige til hr. Bendt Bendtsen, der lige har forladt talerstolen, at da orlovsordningerne blev lavet, var Kristeligt Folkeparti jo medlem af regeringen, og på det tidspunkt skruede man ordningerne sådan sammen, at man tog meget vidtstrakte hensyn til det parti, og man lavede faktisk orlovsordningerne op til barnets 10. år, dvs. først 26 uger ud over barselsorloven, og med mulighed for, at forældrene selv placerede de uger, der nu var sat af.

Så vil jeg godt sige til dem, der har stillet forespørgslen, nemlig SF, at de har fuldstændig ret i, at den pasningsgaranti, som regeringen lovede i åbningstalen i 1993, ikke kan indfries. Det kan vi lige så godt sige højt og direkte. Der er to måneder tilbage af 1995, og man kan slet ikke nå at oprette det antal pladser, som man dengang troede, man kunne nå, bl.a. fordi man havde i tankerne, at der skulle gennemføres orlovsordninger, som jo har lettet kommunernes pres på det her område et langt stykke hen ad vejen.

Da jeg i 1993 sad ovre i Arbejdsministeriet og hørte statsministerens åbningstale, så sagde jeg til mig selv, da han kom til den passus, hvor han på regeringens vegne lovede pasningsgaranti, at det ikke kan lade sig gøre. Det er nemlig sådan med ventelister, at de er næsten ustyrlige, og der skal sættes ufatteligt mange midler af, før man kan opnå det her.

Jeg vil i tilslutning til det, socialministeren sagde, sige, at regeringen har gjort alt, hvad den kunne for at nå målet, men i Det Radikale Venstre har vi i samarbejde med de øvrige regeringspartier sat et sparemål på 4 mia. kr. for finansloven 1996. Det vil vi bestræbe os på at nå. Det vil vi bestræbe os på at holde. Og det betyder, at der efter Det Radikale Venstres mening ikke kan gives flere statslige midler til kommunerne til det her område. Det mener jeg er klar tale, og jeg håber, det er så klart, at vi slipper for en forespørgsel til næste år og til næste år og til næste år igen.

Jeg kan selvfølgelig ikke på regeringens vegne stå og undskylde, hvad der blev lavet, før jeg kom i Folketinget, men jeg vil bare sige, at der altså er en økonomisk politik, der skal holdes. Der er lagt nogle rammer til rette for kommunerne, så de kan opfylde de her mål, og dem opfordrer vi dem til at holde.

Med hensyn til V's og K's dagsorden om at lade pengene følge børnene, så vil jeg sige, at det betyder, at de vil have kvinderne på overførselsindkomster for at passe børnene derhjemme. Det er jo det, der ligger i det. Sådan forstår jeg i hvert fald meldingen.

Så hører vi fra Venstres ordfører, at det, man har i tankerne, er at give 1.000 kr. om måneden – dvs. 12.000 kr. om året skattefrit – som man kan lægge oven i børnetilskuddene. Det vil altså sige, at folk kan gå derhjemme og passe børn og få 20.000-22.000 kr. Jeg er tit uenig med hr. Bruno Jerup, men det er jeg ikke i det her tilfælde. Jeg tror faktisk ikke, at der er ret mange forældre, der vil benytte sig af den mulighed. Det er også lidt sjovt at tænke sig, at da man i sin tid lavede orlovsordningerne, stemte V og K imod, og så står de altså her i dag og foreslår nye skattefrie overførselsindkomster.

I finansloven sidste år nedsatte man orlovsydelsen til forældre til 80 pct. Det, jeg egentlig godt vil spørge Venstres ordfører om, er: Hvad er forskellen på forældreorlovsydelsen og den forældreløn, som jeg kan høre at Venstre foreslår? Og hvor vil man finde pengene til de øgede overførselsindkomster til kvinderne? Jeg er